

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

392.92

Szerző

Hely

Cím Virág, cukorka és szabadjegy

Idő

"1913"

Forrás:

Pesti hírlap.

Személy

Bp.

1913 1/4.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Virág, cukorka és szabadjegy.

Lezajlottak a hagyományos ajándékozási napok, a karácsony és az újév; a gyermekjátékok, dísz- és műtárgyak, könyvek, virágbokréták és bonbonok tömege, mely néhány napig tisztavirág-rajzásként lepte el a pesti utcákat, elült, a maga helyére került, elromlott s elfogyasztódott. Lekésett bölesként jelentkezném tehát, ha most akarnám az embereket kioktatni az ajándékozás művészetére, mely pedig minden karácsony előtt nagyon hasznos képességként szerepelhetne sok ember savoir vivre-jében. Egy apró, de érdekes jelenséget az ajándékozás teréről azonban, az élet egy furcsa tünetét, amelyre való rámutatás tanács is lehet, főleg férfiak számára, most, a nagy ajándékozási dagály elvonulta után, ide jegyezhetek. Ez különben is a mindenkori, szezonmentes ajándékozás egy tünete s egyáltalában nem függ szorosabban össze a karácsonyi vagy újévi ajándékozással.

Pesten a szezontól független ajándékozás három legelterjedtebb anyaga a virág, a cukorka és a színházi szabadjegy. Különösen a színházjegy nagyon kedvelt kedveskedési és hódítási eszköz. A színházjegy a maga reális és továbbadható pénzértéket képviselő jellegével egy valószínű papírpénznek is beválik. Viszont azonban még sokkal kevésbé „büzik”, mint a pénz s így elfogadja még az is, aki pénzt, pláne kisebb összegeket, visszautasítana. Ezért aztán a színházjegynek a pesti szerelmek vagy mondjuk, szerelmeskedések történetében óriási szerepe van. Egy valószínű szerelmi bankó ez, melyivel sok olyan kedveskedést megfizetnek,

amiért pénzt felajánlani sértés volna.

Már most mi az oka annak, hogy a férfiak a bonbonok, virágok és színházjegyek oly tömegtelen mennyiségét ajándékozzák el jobbra-balra és pedig gyakran oly helyekre is, ahol egy réticule, egy kalap, egy pár cipő helyénvalóbb és hézagpótlóbb volna. Mert bizony valóság, hogy a férfi sokszor ott ajándékozza ezeket a fölösleges dolgokat, ahol a szükségesek, egy-egy lakbér-részlet, egy számszámla s más efféle is elintézetlen. A felszínes néző azt hiszi, hogy az esztétikai érzék egy neme tart vissza attól, hogy ilyen hasznos dolgokat ajándékozzunk. Pedig egészen más valami, és pedig az óvatosság. A dolog ugyanis úgy áll, hogy a szórakozási és élvezési fölöslegességeket egy meglehetősen éles vonal választja el a szükséges dolgok csoportjától. Ameddig pedig az ajándékozó az előbbieken terén marad, addig könnyen fékezheti magát, a túlnagy költségektől megóvott marad, mihelyt azonban a szükséges dolgok kielégítésének terére lép, rögtön egy olykor kéjes és nemes, de gyakran veszedelmes lejtőre kerül. Mert ha az ember egy nőt Gerbeaud-val, virággal és színházjeggyel el is halmoz, azért ennek a halmozásnak mégis van egy természetes határa. Igaz, vannak örültek, akik mindennap küldenek imádottjuknak száz korona ára virágot, de ezek aztán örültek is. Mihelyt azonban az ember a táskák, kalapok s általában az öltözködési cikkek terére lép, akkor már süppedékes talajra jutott. Mert nem látom be, hogy annak, akinek vesz az ember egy réticulet, mért ne vegyen egy boát is, a boa után pedig miért ne adjon egy prémbundát s a bunda után pedig miért

ne lépjen az ékszerek terére? Ha pedig már itt van az ember, akkor már nincs határ, akkor megkezdődhetik a vagyonfeláldozás, következhetik a sikkasztás és az öngyilkosság. Szó sincs róla, sok nő megérdemli ezt is, főleg mikor nem a nő tudatos unszolására, hanem a férfi belső ösztönéből folyólag történik ez az önfeláldozás egy szép leány vagy asszony kegyeiért. Bizonyos azonban, hogy a használati cikkek ajándékozása veszedelmes lejtő. S ez az oka annak, hogy annyi Kugler, virág és szabadjegy ajándékozik el ezen a szerelmes Budapesten.